

АНЂЕЛКО АНУШИЋ, рођен 1953. у Градини код Велике Кладуше, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Човјек њјева на радном мјесџу*, 1980; *Предикајно сџање*, 1987; *Међуџад*, 1989; *Зимзелен и олово*, 1992; *Некршџени дани*, 1994; *Шџај од џисмена*, 1996; *Крсџ од леда*, 2000; *Лиџурџија за џоражене*, 2003; *Мислиџ у злаџу*, чиниџ у сребру, 2003; *Сребро и џамјан* (избор), 2004; *Ова чаџа*, 2007; *Пахуља / Snowflake*, 2007; *Слава и џоруџа*, 2008; *Чудилица – џесме за малу и велику деџу*, 2011; *Еџџаџи за незнане*, 2015; *Жив си, кажеџ*, 2016; *Зимно месџо*, 2017; *Боли, боли ме јако*, 2022. Књиге прича: *Хрсџ са Дрине*, 1996; *Приче са марџине*, 1997; *Одблесџи*, 1998; *Усџомене из џакла*, 1999; *Прекодринчеви заџиси о Косову*, 2004; *Пре блеска, а џосле олује*, 2012; *Писмо Пеџру Кочићу и јоџ џонекоме*, 2015; *Леџнда о в(ј)еџром вијанима*, 2019. Романи: *Силазак сина у сан*, 2001; *Адресар изџубљених дуџа*, 2006; *Прозор оџворен на висџбабу и кукурек*, 2010; *Гласови са Границе – срџска краџиџка џеџралоџија I*, 2016; *С Хомером у олуџи – срџска краџиџка џеџралоџија II, III, IV*, 2018; *Живоџ из засједе*, 2021. Књига публицистичких и новинарских текстова: *Да мрџви и живи буду на броју*, 2002. Књига есеја: *Мркаљев ламенџ*, 2002. Књига мемоарско-дневничких записа: *Заџребачке ефемерџе*, 2003. Монодрама: *Колона*, 2018. Приредио више песничких антологија.

ГОРДАНА ВЛАХОВИЋ, рођена 1946. у селу Руџинци код Врњачке Бање. Пише прозу, есеје и књижевну критику. Књиге приповедака: *На ивиџи сна*, 2002; *На лиџима очи*, 2004; *Исџина, кад вам кажем*, 2006; *А возови су џролазили, давно...*, 2012; *Возови, снови и сеђања – џриче-есеџи*, 2017; *Транссџбир – џуџ којим ме џисџи воде*, 2021. Романи: *Разодевање (бањска џрича која би се моџла звати и џубавна)*, 2016; *Куд несџаде небо Росуље – џородична џрича*, 2020. Књиге есеја, огледа, записа и приказа: *О чему џод, о живоџу је*, 2009; *Са Саром, уз Књџу*, 2011; *А Књџа о(џ)сџаје...*, 2014; *Чиџам и заџисујем (џлаву џромају мимо свеџа)*, 2018. Приредила више књига и антологија.

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском

факултету у Новом Саду. На истом факултету докторирала темом „Метаноја у песништву Бранка Миљковића”. Истраживач-сарадник на Филолошком факултету у Београду. Стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Добитница је награде Руског дома у Марибору за превођење песама руског песника Јурија Давидовича Левитанског на српски. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје, критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

МИНА ЂУРИЋ, рођена 1987. у Београду. Ради као ванредни професор на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета Универзитета у Београду. Докторску дисертацију „Модернизација српске прозе 20. века у односу на стваралачку рецепцију књижевног дела Џејмса Џојса” одбранила је на Филолошком факултету 2017. године. Објавила је више десетина научних радова у публикацијама националног и међународног карактера, аутор је монографије *Трансмузикализација ѿексѿа: музика срѿске модернистичке књижевности* (2022), један од аутора књиге *Словенска сусреѿања: јуѿ и заѿад* (2021), уредник публикација *На ѿреѿавици незнани: избор из ѿоезије Васка Поѿе* (2020), *Венац ѿркоса: избор из дела Драѿослава Михаиловића* (2021), приређивач и преводилац књиге Роберта Ходела *Речи од мрамора: Драѿослав Михаиловић – живоић и дело* (2020). Коаутор је неколико читанки за средње школе, извршни уредник издања Вукове задужбине на немачком, руском, француском и енглеском језику, један од аутора тројезичне дигиталне изложбе *Вук и Немци* (на српском, енглеском и немачком језику) и др.

НИКОЛА ЖИВАНОВИЋ, рођен 1979. у Крагујевцу. Завршио општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Алеја часовника* (коаутор А. Шаранац), 1998; *Нарѿисове љубавне ѿсеме*, 1999; *Асиѿаѿово*, 2009; *Carmina Galli*, 2014; 22, 2019; *Песме и ѿоеме: избор (2009–2019)*, 2019; *Булићу и увеоци*, 2020. Приредио *Анѿолоѿију љубавне ѿоезије*, 2003.

СИМОНИДА ЛОНЧАР, рођена 2001. у Врбасу. Студенткиња је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Пише прозу и есеје. Ауторка је књиге прича *Пнеума*, која је 2022. објављена у оквиру Едиције „Прва књига Матице српске”.

РОБЕРТО МАЗИ (ROBERTO MASI, Фиренца, Италија, 1975). Аутор приповедака, поезије и филозофских есеја. Песме су му објављене на страницама бројних угледних књижевних часописа, међу којима је и часопис *Песници и ѿоезија (Poeti e poesia)*, који уређује Елио Пекора.

Стихови у овом броју су из његове најновије збирке поезије *Нек се ѿама расѿрши* (*Si dissolva l'opaco*), 2022. (М. М.)

МАРКО МЕЛИЛО (MARCO MELILLO, Напуљ, Италија, 1979). Бројни његови текстови су заступљени у савременим књижевним антологијама. Неке приповетке су адаптиране у кратке позоришне представе, друге су објављиване у серијама у више локалних листова. Добитник је награде за необјављену поезију „Ана Марија Ортезе” Италијанског института за филозофске студије (2017), исте године објављену у часопису *Песници и поезија* (*Poeti e poesia*). У две наредне године био је међу финалистима конкурса „Поезија у Напуљу”, а 2019. добио је трећу награду за необјављене стихове на песничком конкурсусу „Град Конца”. Бавио се позоришним радом, неколико година је био уредник радио-емисије о музици, филму и књижевности, а 2021. је објављена његова збирка песама *Нова рагосна пѣсма* (*Nuova canzone felice*). (М. М.)

МИЛА (РАДМИЛА) МИХАЈЛОВИЋ, рођена 1961. у Зрењанину. Историчар, комуниколог, уметник, новинар, преводилац. Основну школу, гимназију и музичку школу завршила у Зрењанину, а факултет у Риму, Конзерваторијум „Санта Чечилија” – одсек соло певања. Магистрирала у Београду на Факултету музичких уметности. Докторирала темом „Културно памћење тршћанских Срба”, Факултет за културу и медије, Универзитет „Дон Незбит”, Београд. Аутор је преко десет научних књига, од којих су неке преведене на стране језике.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Студенткиња је на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Збирка песама: *Са грује сѿране ѿера*, 2020.

СЛАВОМИР САША НИШАВИЋ, рођен 1959. у Бијелом Пољу, Црна Гора. Пише поезију. Књиге песама: *Придржавање душе*, 2003; *Кошуљица*, 2004; *Гребени*, 2007; *Заборављени дечак*, 2018; *Чесѿица*, 2020; *Гавранов хлеб*, 2021; *Пеѿељка*, 2022. Живи у Новом Саду.

ЈЕЛЕНА ОГЊЕНОВИЋ, рођена 2001. године у Сремској Митровици. Пише прозу, есеје, студије и књижевну критику. Роман: *Последњи лешник*, 2016.

МАША ПЕТРОВИЋ, рођена 1999. у Београду. Дипломирала је српску књижевност и језик на Филолошком факултету Универзитета у Београду 2022. године. Добитник је друге Бранкове награде за дипломски рад „Приповетка *Пуѿи Алије Ђерзелеза* као матична ћелија Андрићевог

приповедног опуса”. Одбранила је 2022. мастер рад на тему „Поетика приповедања позног Андрића (збирке приповедака *Лица и Кућа на осами*)” на Филолошком факултету у Београду, где је уписала докторске академске студије на модулу Српска књижевност. Тренутно је запослена као истраживач-приправник у Институту за књижевност и уметност у Београду. Области интересовања: српска књижевност 20. века, савремена српска књижевност, интердисциплинарна проучавања књижевности, методика наставе српске књижевности.

ВЛАДИМИР ПИШТАЛО, рођен 1960. у Сарајеву, БиХ. Пише поетску прозу, приче, романе и есеје, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Сликовница*, 1981; *Манифестии*, 1986; *Ноћи*, 1986; *Корџо малџезе*, новела, 1987; *Крај века*, 1990; *Вишраж у сећању*, 1994; *Приче из целој свејта*, 1997; *Александрида*, бајковита повест о животу Александра Македонског, 1999; *Миленијум у Београду*, 2000; *О чуду*, 2002; *Тесла, младосџи*, 2006; *Тесла, џорџреџ међу маскама*, 2008; *Чајеви Марса / Ноћи*, 2010; *Венеџија*, 2011; *Сунце овој дана: џисмо Андрићу*, 2017; *Значење џокера*, есеји, 2019; *Песма о џри свејта*, 2023.

ЈОВАН ПОПОВ, рођен 1962. у Новом Саду. Историчар и теоретичар књижевности, редовни професор Филолошког факултета у Београду. Пише научне студије, огледе и књижевну критику, преводи с француског. Објављене књиге: *Ослобођени чџишалац. Оџледи о џеорији и џракси чџишања*, 1993; *Класиџисџичка џоџџика романа*, 2001; *Чџишања неизвесносџи*. *Оџледи из комџарџисџичке*, 2006; *Двобој као књижевни моџив. Темџолоџика сџудџија*, 2012; *Појмови, џериоди, џолемике – о неким недоумџама науке о књижевносџи*, 2020; *Меџакриџички (џ)оџледи*, 2021. Један је од аутора *Преџледној речника комџарџисџичке џерминолоџије у књижевносџи и кулџури*, 2011.

БОРЂО СЛАДОЈЕ, рођен 1954. у Клињи код Улога у Херцеговини, БиХ. Пише поезију и прозу. Био је главни и одговорни уредник *Леџоџиса Маџиџе срџске* (јануар 2021 – март 2023). Књиге песама: *Дневник несанице*, 1976; *Велики џосџи*, 1984; *Свакодневни џџорник*, 1989; *Треџеџник*, 1992; *Плач Свејтој Саве*, 1995; *Дани лијевљани* (избор), 1996; *Пеџозарни мучениџи*, 1998; *Далеко је Хиландар*, 2000; *Оџлегалџе срџско*, 2003; *Дуџа са седам кора* (избор), 2003; *Немој да ме зазмајаваџи – џесме за сагаџињу и бивџу деџу*, 2004; *Мала васкрсења*, 2006; *Поџлед у авлију* (избор и нове песме), 2006; *Манасџирски баџџован*, 2008; *Горска служба – изабране џесме о завичају*, 2010; *Земља и речи* (избор), 2011; *Злаџине олуџине*, 2012; *Силазак у самоћу*, 2015; *Певач у маџли*, 2017; *Одлаџање одласка* (изабране и нове песме), 2019; *Занайџски дом*, 2019; *Модре жилиџе – роман у сџиховима*, 2021; *Доџивљаџи лирској џорбара – џриче из књижевној*

живоїта, 2022; *Риба звана їаовица – роман у насїїавцима*, 2023; *Димни знаци*, 2023.

НЕНАД СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1982. у Сремској Митровици. Бави се српском књижевношћу XX века, пише огледе, есеје и књижевну критику. Књига есеја и критика: *У оїлегалу лїїтератїуре*, 2017.

БИЉАНА ТУРАЊАНИН НИКОЛОПУЛОС, рођена 1984. у Требињу, БиХ. Ради као лектор српског језика у Атини. Пише студије, есеје и књижевну критику, бави се српском средњовековном и савременом књижевношћу, објављује у периодици.

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Дипломирао, магистрирао и докторирао на групи за српску књижевност и језик Филолошког факултета у Београду. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мракови, руїе*, 1992; *Намещїїеник*, 1994; *Маїїична књїа*, 2007; *Албум раних сїїихова*, 2007; *Жежено и нежно*, 2012; *Змај у јајету – наивне їесме*, 2013; *Тиска – їесме и їонекї заїис*, 2015; *Меко језїро – їесме с їраїїећом їрїчом*, 2016; *Поїрављам усїомене*, 2017; *Бежанијска коса*, 2018; *Извод из маїїичне књїе*, 2019; *Рођен као змај – їесме дечје и нимало наивне*, 2019; *Заїїїїїїна маска*, 2020; *Лик са Лимеса*, 2020; *Две хиљаде двадесїта*, 2021; *Присусїїни їрађани: у сїомен краљевачких жрїїава раїїа 1941–1945*, 2021; *Измещїїеник*, 2023. Роман: *Род ораха*, 2022. Књиге есеја и критика: *Сїївари овдашње*, 1998; *Песничке сїївари*, 1999; *Последње и їрво*, 2003; *С обе сїїране*, 2006; *Лешо и циїаїи – їоезија и їоеїїика Јована Хрїсїїїїа*, 2008; *Песма од їочейка*, 2009; *Раичковић – їеснички развој и їоеїїичко окружење*, 2011; *Маїїични їросїїор*, 2012; *Пуї ка усїравној земљи – модерна срїска їоезија и њена кулїурна самосвесї*, 2016; *Момо їражси Кайора – їроблем иденїїїїейїа у Кайоровој їрози*, 2016; *Преко века – из срїске їоезије XX и XXI сїїолећа*, 2017; *Лица једнине*, 2018; *Знаци расїїознавања – їрїлози за саморазумевање срїске књижевносїи*, 2020; *Лични їрїлози – о срїској књижевносїи и неким кулїурним їїїїањима*, 2023. Приредио више књига.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе текстова из књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро,

Бексџиво, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, љубав, брак*, 2014; *Поћед са еџнбурџске сџене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свећу*, 2007; *Мемоари љреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни љрини*, 2005; Флен О'Брајен, *На реци „Код две љице”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исјод коже*, 2003; *Кица мора љасџи*, 2004; Лиза Скотолајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреји*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис кулџура, конџракулџура, усјон хий конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

МЛАДЕН ШУКАЛО, рођен 1952. у Бањалуци, БиХ. Теоретичар књижевности, професор на Филолошком факултету у Бањалуци. Пише прозу, студије, књижевну критику и огледе и преводи с француског. Објављене књиге: *Народно љозорицџе Босанске Крајине 1930–1980* (ко-аутори П. Лазаревић, Ј. Лешић), 1980; *Оквири и оћледала*, 1990; *Љубичасџи ореол Данила Кица*, 1999; *Одмрзавање језика – љоеџика сџраносџи у дјелу Миодраја Булајовића*, 2002; *Пукоџина сџварној – одмрзавање језика, нулџо*, 2003; *Бавољи дукај – о Иви Андрићу*, 2006; *Облици и искази, оћледи*, 2007; *Порџреџи – из срџске књижевности у БиХ*, 2015; *Крхоџине и друе љриче*, 2016; *Кулџурни иденџиџеј Кочићевих јунака*, 2018; *Велике илузије (џривосџи, џеаџралносџи, сџраносџи)*, 2020; *Криџички оџклони*, 2020; *Образовни љарадокси – фрајменти, афоризми, цџџаџи, схоџје*, 2021. Приредео више књига српских аутора.

Приредео
Бранислав КАРАНОВИЋ